

MARIJINA ROMARSKA POT

Romarski vodnik

Svete gore nad Bistrico ob Sotli

KOLOFON

Izdal in založil: Kozjanski park v okviru projekta Marijina romarska pot
(OP IPA SI – HR 2007 – 2013)

Zanj: mag. Teo Hrvoje Oršanič

Vodja projekta: Tatjana Zalokar

Avtorji besedil: Hosting zahod & vzhod svetovanje d.o.o., Nina Lojen, Tanja Perc,
Suzana Vahtarič, mag. Uroš Vidovič, Tatjana Zalokar, Lucija Zorenč

Avtorji fotografij: Izidor Kotnik, Matevž Lenarčič, mag. Uroš Vidovič, Dušan Klenovšek,
mag. Teo Hrvoje Oršanič, Marijan Petek, Stane Jeršič, Rado Škrjanec, Tanja Kmetec,
Damjan Šemenko, Marjana Logar Kelc, Matejn Klemenčič, mag. Bernarda Ban,
Foto Tone d.o.o., Foto Blisk, Hosting zahod & vzhod svetovanje d.o.o., arhiv Turizem
Podčetrtek, arhiv Turizem Rogaška Slatina, arhiv TIC Rogatec, arhiv Kozjanski park,
PM arhiv TZ Marija Bistrica

Kartografija: Geodetski Inštitut Slovenije

Lektoriranje in prevod: U.T.A. prevajanje

Produkcija: Argos

Tisk: GM tisk

Naklada: 1000

Podsreda, avgust 2011

MARIJINA ROMARSKA POT

Romarski vodnik

CIP

Kozjanski park

Kozjanski park

Podsreda 45, SI-3257 Podsreda

Tel.: +386 (0)3 800 71 00

e-pošta / e-mail: kozjanski-park@kp.gov.si

www.kozjanski-park.si, www.marijina-romarska-pot.com

KAZALO

PREDGOVOR	4
UVOD	5
ZGODOVINA ROMANJA	6
GEOGRAFSKI ORIS POKRAJIN OB MARIJINI ROMARSKI POTI	10
NAPOTKI ZA UPORABO VODNIKA	14
OZNAČITEV MARIJINE ROMARSKE POTI V SLOVENIJI	15
ETAPNI OPIS MARIJINE ROMARSKE POTI	16
VARIANTA 1	20
VARIANTA 2	79
VARIANTA 3	92
VARIANTA 4	96
KONTROLNE TOČKE MRP	114
MRP - TURISTIČNE INFORMACIJE	116
SEZNAM VZDRŽEVALCEV POTI	129
POMEMBNE TELEFONSKE ŠTEVILKE V SLOVENIJI	130
LITERATURA	131

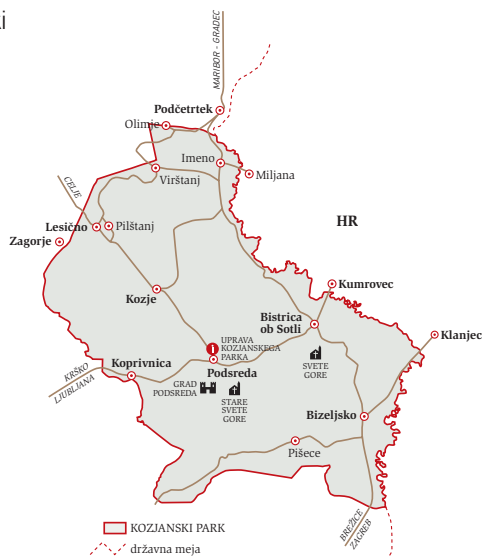
PREDGOVOR

Marijina romarska pot je poleg Emine romarske poti in Evropskih romarskih poti (Pilgrimage Europe SI-AT) tretji večji projekt Kozjanskega parka, s katerim je ta postal nosilni akter na področju razvoja romarskega turizma v Sloveniji.

Romarski turizem, ena izmed najbolj trajnostnih oblik turizma, združuje kulturno in naravno dediščino ter hkrati spodbuja lokalno prebivalstvo k aktivnemu vključevanju. Z romarskim turizmom spodbujamo turistični razvoj še neprepoznavnih krajev, in sicer v smeri pohodništva, kolesarstva in drugih prijaznih oblik preživljanja prostega časa v naravi.

Pomemben del Marijine romarske poti poteka po Kozjanskem parku, ki je eno najstarejših in najboljšeženjsih zavarovanih območij v Sloveniji. Zavarovano območje s statusom regijskega parka, veliko 200 km², je mozaik predalpskega Posavskega hribovja, vinogradniškega gričevja, ravnin ob Sotli ter ohranjene narave in bogate kulturne dediščine. Visoka stopnja biotske raznovrstnosti uvršča Kozjanski park med najpomembnejša naravovarstvena območja v Sloveniji in Evropi, saj spada večji del parka v evropsko pomembna posebna varstvena območja NATURA 2000. Od leta 2010 se območje Kozjanskega z Obsoteljem ponaša s statusom biosfernega rezervata pod zaščito UNESCO.

Najpomembnejši točki Marijine romarske poti na območju Kozjanskega parka sta Svete gore nad Bistrico ob Sotli kot eno najstarejših slovenskih romarskih svetišč in Stare gore nad Podsredo. Posebno mesto ima romarski kraj Zagorje pri Lesičnem z baročno cerkvijo Zagorske Matere božje, v bližini katere se skriva biser naravne in kulturne dediščine Lurška jama.

UVOD

Slovenija je dežela cerkva, kapelic in znamenj, ki jih najdemo na slehernem griču. Tudi na projektnem območju, ki zajema Pomurje, Podravje in Savinjsko regijo na slovenski strani ter krapinsko-zagorsko in varaždinsko območje na hrvaški strani, je zelo bogata sakralna kulturna dediščina.

Romarski centri in ostali kraji na obeh straneh meja so med sabo nepovezani in tako tudi turistično neprepoznavni, čeprav imajo velik turistični potencial. Z Marijino romarsko potjo želimo povezati slovenska in hrvaška Marijina svetišča in izjemno bogato kulturno in naravno dediščino ob trasi ter jo celostno promovirati in tržiti. Kraji in objekti ob poti pa bodo dobili dodano vrednost in priložnost, da postanejo del turistične ponudbe Marijine romarske poti.

Med romarskimi središči na projektnem območju v Sloveniji po pomenu izstopata Ptujška Gora in Svete gore nad Bistrico ob Sotli, ki imata dolgoletno romarsko tradicijo. Na Hrvaškem pa ima poglobljeno mesto romarski center Marija Bistrica, ki je hkrati hrvaško nacionalno svetišče.

Marijina romarska pot je del mednarodne istoimenske kulturne romarske poti, ki vodi iz Čenstohove na Poljskem prek Levoče na Slovaškem do Mariazella v Avstriji, nato pa skozi Gradec pelje v Slovenijo in se nadaljuje na Hrvaško.

409 km dolga pot v Sloveniji in 393 km na Hrvaškem je namenjena romarjem, pohodnikom, ljubiteljem narave in kulturne dediščine ter vsem tistim, ki želijo spoznati še neodkrite, zanimive kraje.

Za prepoznavnost Marijine romarske poti je bil izdelan tudi logotip, ki je nastal na osnovi različnih monogramov, najdenih v Marijinih svetiščih v Sloveniji in Hrvaški.

ZGODOVINA ROMANJA

Romanja so trajna pobožna vaja tistih, ki kakor koli verujejo v Boga oziroma božanstvo. Vpeljali so jih že v 2. tisočletju pred Kristusom. V 1. tisočletju so se razvijala v verstvih Babilonije, Kanaana, Egipta, Grčije in Rima.

Izraelci so gojili romanje do jeruzalemskega templja, kamor je ljudstvo romalo vsako leto za praznike. Judovsko prakso nadaljuje krščanstvo. Za kristjane je romanje priložnost za versko razmišljanje o naravi in življenju na zemlji ter o Cerkvi kot romarici k troedinemu Bogu. Poleg krščanstva romanja poznajo tudi hinduizem, budizem in lamaizem, šintoizem, konfucianizem in mohamedanstvo.

Pojav božjepotništva je zanimiv v več pogledih: kot pobožnost, ki izhaja iz njega, odkriva pristno vnetje za zgodovinske korenine krščanske vere; kot askeza, spričo težav in dolžine potovanja s poudarjeno težo po spravi; odkriva pa tudi mnoge posvetne prvine, radovednost, veselje do potovanj. V 4. stoletju se je razvila značilna oblika pobožnosti – romanje. Najprej v Palestino, potem pa tudi k svetiščem, ki so bila posvečena znanim mučencem.

Poleg običajnega, asketskega romanja so obstajala tudi romanja za drugega ter posmrtno in nadomestno romanje. Za nadomestno romanje so nastali poklicni romarji, ki so jih plačevali po ustaljeni tarifi. Najemali so jih zlasti bogati, da so se izognili naporom, težavam in nevarnostim na poti.

Tudi besedi romar in romanje, ki se pri nas pojavita v 16. stoletju, naj bi nastali iz besede Rim (Roma), kamor so naši ljudje odhajali bolj množično kot v Palestino.

Za prejeta milost, za ozdravljenje, za pomoč v težavah ter uslišane prošnje so se romarji že od nekdaj zahvaljevali na poseben način. Svojo prošnjo ali zahvalo za uslišanje so izrazili s podobo. Tako so nastajale t. i. votivne podobe – ex voto – po zaobljubi.

Za vsako božjo pot so bile značilne tudi podobice in svetinjice. Romarja je nekoč označevala tudi romarska obleka. Romar je dobil blagoslovljen božjepotni znak ali znamenje v svoji župni cerkvi. Tisti, ki so se nekdaj podajali na več tednov in mesecev trajajoče potovanje v daljne romarske kraje, so morali imeti primerno obleko in obutev. Nepogrešljivi so bili klobuk, romarska palica, čutarica in torba. Romarjem v daljne kraje so priporočali, naj s sabo nosijo čim manj hrane, saj so imeli v srednjem veku pravico do prenočišča, ognja, vode in kruha. Na romanju so uživali posebno zaščito. Na poti so romarje spremljale romarske pesmi – prepevali so jih na božji poti, v božjepotni cerkvi ali zunaj nje in ob vračanju z romanja.

Z božjepotništvom je povezano bogastvo ljudske umetnosti: verovanja, zgodbe, pravlјice in legende o raznih svetnikih in njih čudodelnih podobah, razne romarske pesmi in običaji.

Večina božjih poti ima nastanek zavrt v legende ali pa je celo neznan. Mar-sikje je romarska pot nastala samo zato, ker se je tu prikazala svetloba ali pa se je Marija komu prikazala v sanjah.

V Evropi je danes najbolj znana Jakobova pot v Santiago de Compostela. V bližnji okolici lahko romamo še po Emmini, Martinovi, Slomškovi in ostalih romarskih poteh.

Marijina božja pota, ki imajo svoje izročilo tudi na naših tleh, poznamo že iz prvih stoletij krščanstva. Ker Marija ni bila mučenka in po njej ni ostalo nobenih telesnih svetinj, so nastale njej posvečene božje poti tako, da so častili njeno podobo. Čaščenje podob se je razvilo iz predstave, da je svetnik ali svetnica v podobi »navzoč« na podoben način kakor v svojem grobu ali v svojih svetinjah. Od tod več znanih božjih poti s čaščenjem »milostne podobe«.

Marijo so že v katakombah predstavljali kot mater. Poročila o njenih resničnih podobah lahko zasledujemo od srede prvega tisočletja nazaj. Na dvojno tradicijo se opira zgodovina slik, ki naj bi bile prave podobe Božje Matere. Neko izročilo pravi, da se je Marija v Lidi prislonila k stebru in mu vtisnila svojo sliko. Druga pobožna tradicija govori o tem, da je evangelist

Luka naslikal Marijo, ko je bila še živa. V Carigradu je bilo več slik, o katerih so trdili, da so posnetki te Lukove slike. Med domnevne Lukove slike sodi tudi znana Čenstohovska Marija na Poljskem.

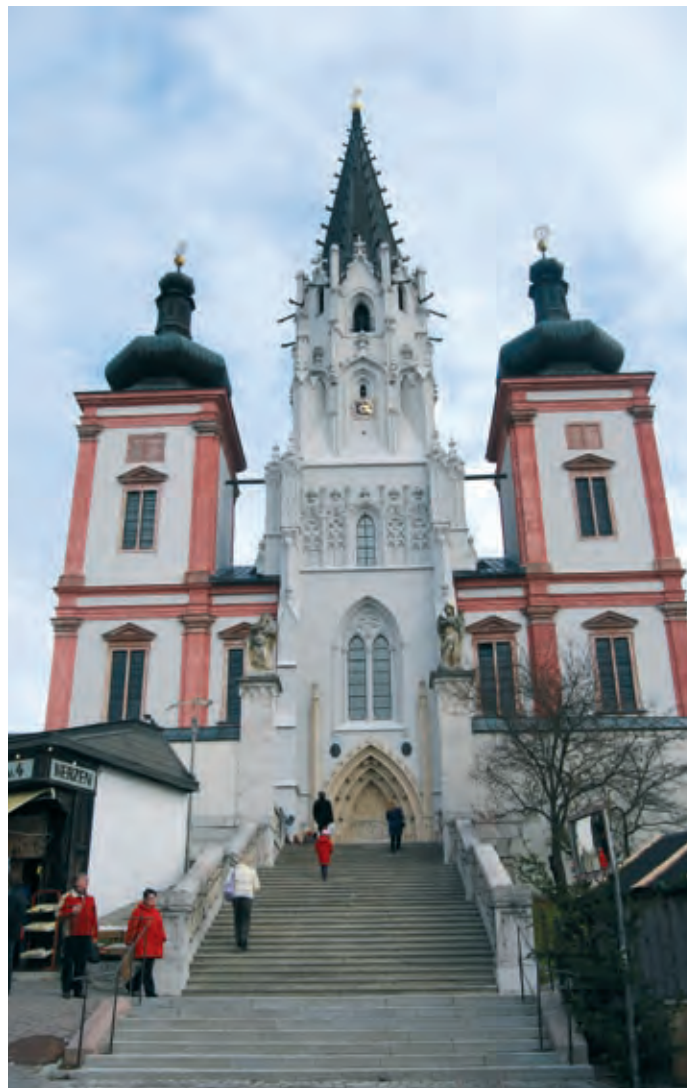
Marijina božja pota so se množično pojavljala prav v protireformaciji, pozneje pa tudi v baroku. Marijina prikazovanja so bila nov povod za nastanek slovečih božjih poti.

V srednji Evropi Marijina romarska pot (Marien–Pilgerweg) vodi od Čenstohove prek Levoče do Mariazella in povezuje tri najvažnejša romarska središča Poljske, Slovaške in Avstrije že od leta 1996. Pot je dolga 1000 km. Na Poljskem pelje okoli 300 km poti skozi gozdne Beskide in skozi Gorczanski in Pieninsky narodni park. Na Slovaškem je pot dolga okoli 550 km in nas vodi skozi zgodovinsko pomembna mesta Spiške pokrajine, skozi narodni park Slovensky raj, prek Nizkih Tater in Velike in Male Fatre in končno prek Belih in Malih Karpatov do Bratislave. V Avstriji vodi pot okoli 200 km skozi narodni park Donau–Auen do Dunaja in nato po tradicijsko bogati »Via Sacra« skozi nižjeavstrijske predalpske predele do Mariazella.

V Avstriji so Mariazelli dodali mrežo Marijinih romarskih poti, ki združujejo zgornjeavstrijsko, spodnjeavstrijsko, dunajsko, gradiščansko, gründerveško, štajersko in koroško marijazelsko pot.

Nastala Marijina romarska pot v Sloveniji se navezuje na štajerski krak Marijine poti v Avstriji in se nadaljuje po Hrvaški vse do Marije Bistrice, hrvaškega nacionalnega svetišča.

GEOGRAFSKI ORIS POKRAJIN OB MARIJINI ROMARSKI POTI

Območje, kjer poteka Marijina romarska pot v Sloveniji, uvrščamo po geografski regionalizaciji v Subpanonsko Slovenijo, ki se deli na več manjših enot.

SLOVENSKE GORICE

So največje gričevje v Sloveniji in obsegajo gričevje med ravninama ob reki Muri in Dravi. Med slemen, ki ne presegajo 400 metrov nadmorske višine in potekajo od severozahoda proti jugovzhodu, so podolgovate doline. Večji dolini sta Pesniška in Ščavniška. Rečne doline osrednjega dela Slovenskih goric so zelo široke, slemen pa dolga in položna ter kar vabijo k vinogradništvu. Slaba prometna prehodnost, vlažne doline in nestabilna tla so ovirali gospodarske posege ali jih odpravili na obrobje, prav tako tudi vsa večja naselja. Slovenske gorice so bile do nedavnega območje pretežno majhnih gospodarstev. Sodobnejše ceste so se začele graditi v 60. letih prejšnjega stoletja, kar je močno vplivalo na ustavitev odseljevanja.

DRAVSKO-PTUJSKO POLJE

Dravske prodne terase, ki se začenjajo na zahodu pri Fali, se pri Mariboru razširijo v obliki vršaja po Dravskem polju. Čeprav na naplavinah prevladujejo travniki, zavzemajo polja v celotni regiji okoli 39 % površja. Zato je tam gosta kmečka naseljenost. Ob reki Dravi ležita obe najpomembnejši mesti te regije, Ptuj in Maribor. Reka Drava je tudi pomembna energetska žila Slovenije. Tu sta hidroelektrarni Zlatoličje in Formin. Za slednjo je bilo zgrajeno največje slovensko akumulacijsko jezero, na robu katerega leži Krajinski park Šturmovci. To so ostanki nekdanjih dravskih logov in predeli ob stari strugi reke Drave so vključeni v Naturo 2000. Dravsko in Ptujsko polje sta tudi prometno izredno pomembni.

HALOZE IN DRAVINJSKE GORICE

Gre za gričevje, ki ga je reka Dravinja razdelila na južni del, Haloze, in severni del, Dravinjske gorice. Haloze razdelimo na Vzhodne ali vinorodne, ki so nižje in zložnejše, ter Zahodne ali gozdnote Haloze. Na severu pokrajino obrobata reki Dravinja in Drava, na zahodu jo omejuje Boč, na jugu pa Donačka gora in Macelj. Za Haloze so značilna razložena naselja po vrhu slemen. Južna pobočja so povečini porasla z vinogradi, severna pa z listnatimi in deloma mešanim gozdom. Prometno odročno obmejno gričevje je s skromnimi možnostmi za preživetje še do nedavnega veljalo za eno najbolj nerazvitih območij Slovenije. Haloze so priljubljen cilj številnih planincev. Čez gričevnati svet je speljana tudi Haloška planinska pot.

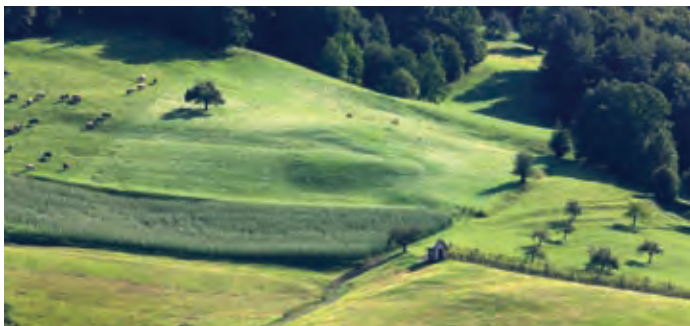
BOČ, DONAČKA GORA IN MACELJ

Na zahodnem obrobju gričevnatega panonskega sveta se kot vzhodni podaljšek Karavank vlečeta Boč in Macelj, med katerima se dviga Donačka gora. Hribovje loči Dravinjske gorice in Haloze od Posotolja. Hribovje zaradi nadmorskih višin izstopa od nižjega okoliškega sveta. Višinska razlika z okoliškim gričevjem je do 700 metrov. Hribovje od Boča do Maclja je skoraj neposeljeno, saj okoliški gričevnati svet daje precej boljše možnosti za naselitev. Na južnih pobočjih, ki so manj strma in toplejša, segajo naselja do 500 metrov visoko. V celoti pokrivajo gozdovi dve tretjini površja. Največji in najbolj strnjeni so v osrednjem delu Boča in na Donački gori, na Maclju pa vse do vzhodja Žetalske kotlinice. Na severnih pobočjih Donačke gore se je ohranil pragozd, ki je zavarovan kot del krajinskega parka Boč–Donačka gora in je edini pragozd v panonskem svetu Slovenije.

VOGLAJNSKO IN ZGORNJESOTELSKO GRIČEVJE

Voglajnsko in Zgornjesotelsko gričevje predstavlja prehodno pokrajino med alpskim in panonskim svetom. Iz Celjske kotline in z vzhodnih odrastkov Posavskega hribovja prehaja površje v nižji gričevnat svet, kjer so višje vzpetine le še osamelci sredi valovitih gor. Ob Voglajni, Šmarskem potoku, Mestinjščici in Sotli je izoblikovano široko podolje. V vzhodnem delu, Zgornjesotelskem ali tudi Šmarsko-Rogaškem gričevju, prevladujejo nizke gorice oblih vrhov in ploščatih slemen ter položnejših pobočij z vmesnimi povečini tesnimi dolinicami. Med gozdovi, ki poraščajo več kot tretjino pokrajine, prevladuje listnati gozd. Vinogradov je manj kot v drugih slovenskih vinogradniških pokrajinah, vendar so dokaj enakomerno raztreseni po prisojnih pobočjih. Po gostoti naselij izstopa osrednje podolje, dolina Žibiškega potoka in Kostrivniško podolje. V štirih največjih naseljih, kamor sodijo Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina in Rogatec, živi tretjina vsga prebivalstva.

POSAVSKO HRIBOVJE

Posavsko hribovje sega na vzhodu do Srednjesotelskega gričevja. Sleme Orlice doseže celo mejo s sosednjo Hrvaško. Večina hribovja leži v višinskem pasu med 300 in 600 m in le posamezni vrhovi segajo več kot 1000 m visoko. Zaradi obilice nepropustnih kamnin je Posavsko hribovje prepredeno z gosto vodno mrežo. Pokrajina ima zmerno celinsko podnebje, ki je nekoliko bolj ostro le v najvišjih legah. Zaradi raznovrstnih kamnin in prsti je izjemno pestro tudi rastje. Skoraj dve tretjini pokrajine pokriva gozd.

SREDNJESOTELSKO GRIČEVJE

Gre za robno panonsko pokrajino. Na severu, zahodu in jugu jo omejujejo vzhodni odrastki predalpskega Posavskega hribovja, na vzhodu pa reka Sotla. Srednjesotelsko gričevje nekateri imenujejo tudi Kozjansko, ki večinoma sovпада s porečjem Bistrice. Osrčje Kozjanskega leži zahodno od doline Bistrice, kjer je tudi naselje Kozje, po katerem je poimenovano. Površje Srednjesotelskega gričevja lahko razčlenimo v več pokrajinskih enot. Med dolinske enote prištevamo dolino reke Bistrice ter dolino ob srednji Sotli med Podčetrtkom in Kunšperkom. Na severu imamo izrazito vinorodno Virštajnsko gričevje ter na jugu Bistriško. Vse vode Srednjesotelskega gričevja odmak Sotla, njena glavna pritoka sta Bistrica in Buča.

Dobro tretjino površine pokriva gozd. Prevladujejo listnati gozdovi, med njimi bukev. Pokrajina je dokaj enakomerno poseljena, manjša gostota prebivalstva je na jugozahodnem gozdnatem območju. V pokrajini ni močnejšega središča niti mestnega naselja. Razložena poselitve se drži predvsem slemen in položnejših prisojnih pobočij.

NAPOTKI ZA UPORABO VODNIKA

V vodniku je opisan potek trase Marijine romarske poti v Sloveniji, ki je razdeljena na zahodno in vzhodno smer in skupaj 4 variante. Pot je razdeljena in opisana po etapah. Pri vsaki etapi je pot na začetku grafično prikazana in predstavljena na manjšem zemljevidu, sledi opis poti ter opis Marijinih cerkva oziroma glavnih točk na tej etapi. Na koncu vsake etape so navedene tudi kulturne in naravne zanimivosti ob poti. Na spodnjem robu pa tudi številka strani, kjer lahko na koncu vodnika najdete turistične informacije o tej etapi (nastanitve, prehrana, informacijski centri).

Vodnik vam ponuja tudi možnost obiska nekaterih Marijinih cerkva, ki niso zajete v Marijino romarsko pot, so pa v njeni bližini.

V vodniku najdete tudi seznam vseh vzdrževalcev poti in seznam kontrolnih točk ob poti, kjer lahko dobite žig Marijine romarske poti, ki jih lahko zbirate v romarski knjižici.

Za boljšo orientacijo pri hoji priporočamo uporabo zemljevida Marijine romarske poti.

Za počitek je ob poti urejenih 30 počivališč.

Na pomembnejših točkah Marijine romarske poti stojijo informacijski panoji, kjer so navedene vse pomembne informacije o poti.

Ob vseh Marijinih cerkvah na poti in drugih pomembnih objektih kulturne dediščine pa najdemo informacijske table s pomembnejšimi podatki.

OZNAČITEV MARIJINE ROMARSKÉ POTI V SLOVENIJI

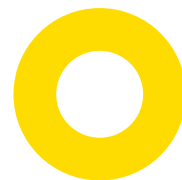
Marijina romarska pot je v Sloveniji označena v skladu z Zakonom o planinskih poteh (UL RS 61/2007) in Navodili za označevanje tematskih pohodnih poti.

Kjer Marijina romarska pot poteka po trasi planinske poti, je ta v skladu z Zakonom o planinskih poteh označena z belo-rdečo Knafelčevo markacijo, smerno puščico in rdečo smerno tablo z belim napisom.

Kjer teče tudi evropska pešpot, je uporabljena še rumeno-rdeča markacija.

Na preostalem delu Marijine romarske poti je ta v skladu z Navodili za označevanje tematskih pohodnih poti v Sloveniji označena z belo-rumeno markacijo, rumeno smerno puščico in rumeno smerno tablo s črnim napisom za tematske pohodne poti. Na glavnih križiščih poti je smernim tablam dodana tabla z logotipom Marijine romarske poti.

ETAPNI OPIS MARIJINE ROMARSKE POTI

V Sloveniji imamo 2 smeri Marijine romarske poti, ki vodita iz Mariazella v Avstriji in naprej na Hrvaško proti Mariji Bistrici.

ZAHODNA SMER se začne na avstrijsko-slovenski meji v Tratah in poteka mimo Marijinih cerkva v Zgornji Velki, Jareninskem Dolu, Gorci pri Malečniku, Vurberku, Podlehniku, Ptujski Gori vse do vznožja Donačke gore, kjer se nadaljuje naprej proti Hrvaški v treh krakih.

Prvi, najdaljši krak poteka mimo Marijinih cerkva na Ložnem, Ljubični, v Sladki Gori, Šmarju pri Jelšah, Završah pri Grobelnem, Botričnici, Kalobju, Dobju pri Planini, Zagorju, Kozjem, Podsredi in na Svetih gorah nad Bistrico ob Sotli (VARIANTA 1).

Drugi krak poteka ob meji s Hrvaško mimo Marijinih cerkva v Tržišču pri Rogaški Slatini, Slakah pri Podčetrtku in Olimju (VARIANTA 2).

Oba kraka se združita v Bistrici ob Sotli, od koder se pot nadaljuje na Hrvaško proti Mariji Bistrici.

Tretji, najkrajši krak teče mimo Marijine cerkve v Brezju nad Žetalami do slovensko-hrvaške meje v Gruškovju ali naprej v Zgornjem Leskovcu (VARIANTA 3). Tudi tukaj nadaljujemo pot do Marije Bistrice na Hrvaškem.

VZHODNA SMER Marijine romarske poti se začne na avstrijsko-slovenski meji v Gornji Radgoni in poteka vse do slovensko-hrvaške meje v Zavrču oziroma se nadaljuje do mejnega prehoda v Zgornjem Leskovcu (VARIANTA 4). Pot vodi mimo Marijinih cerkva v Negovi, Polenšaku in Zavrču ter se nadaljuje naprej po Hrvaški vse do Marije Bistrice.

Popotnik tako lahko izbira med naslednjimi 4 variantami poti.

VARIANTA 1 (10 etap), 216 km (225 km):

Trate–Ptujška Gora–Boč–Sladka Gora–Šentjur–Dobje–Zagorje–Podsreda–Svete gore nad Bistrico ob Sotli–MMP Bistrica ob Sotli/Razvor–Marija Bistrica

VARIANTA 2 (7 etap), 174 km:

Trate–Ptujška Gora–Bukovje–Rogaška Slatina–Podčetrtek–Olimje–Buče–MMP Bistrica ob Sotli/Razvor–Marija Bistrica

VARIANTA 3 (5 etap), 124 km (141 km):

Trate–Ptujška Gora–Donačka gora–Žetale–MMP Gruškovje/Macelj (ali MP Zgornji Leskovec/Cvetlin)–Marija Bistrica

VARIANTA 4 (3 ali 4 etape), 74 km ali 99 km:

Gornja Radgona–Negova–Sv. Trojica v Slovenskih goricah–Juršinci–Gorišnica–MMP Zavrč/Dubrava Križovljanska ali MP Zgornji Leskovec/Cvetlin–Marija Bistrica

MP – državni mejni prehod
MMP – mednarodni mejni prehod

Ž.c. – župnijska cerkev
p.c – podružnična cerkev

VARIANTA 1 10 etap / 216 km (225 km):

ETAPA	RELACIJA	ČAS HOJE	DOLŽINA POTI
1	Trate–Zgornja Velka–Šentilj v Slovenskih goricah	6 h 15 min	21 km
2	Šentilj v Slovenskih goricah–Jareninski Dol–Pernica–(Maribor)–Malečnik–Spodnji Duplek	6 h 45 min	28 km
3	Spodnji Duplek–Dvorjane–Vurberk–Ptuj	4 h 45 min	19 km
4	Ptuj–Videm pri Ptuj–Podlehnik–Ptujška Gora	8 h 45 min	32 km
5	Ptujška Gora–Jelovice–Bukovje–Rudijev dom (Donačka gora)	4 h 30 min	14 km
6	Rudijev dom (Donačka gora)–Ložno–Dom na Boču–(Kostrivnica)–Pečica–Ljubično–Sladka Gora–Šmarje pri Jelšah	9 h	29 km
7	Šmarje pri Jelšah–Završe pri Grobelnem–Botričnica–Šentjur	4 h 30 min	16 km
8	Šentjur–Rifnik–(Slivnica pri Celju)–Kalobje–Dobje–Planina pri Sevnici	4 h 45 min (7 h 45 min)	18 km (27 km)
9	Planina pri Sevnici–Zagorje–Kozje–Podsreda	7 h	24 km
10	Podsreda–(Koprivnica)–Svete gore nad Bistrico ob Sotli–Bistrica ob Sotli	3 h 45 min	15 km
SKUPAJ VARIANTA 1			216 km (225 km)

VARIANTA 2 7 etap / 174 km:			
ETAPA	RELACIJA	ČAS HOJE	DOLŽINA POTI
1	Trate–Zgornja Velka–Šentilj v Slovenskih goricah	6 h 15 min	21 km
2	Šentilj v Slovenskih goricah–Jareninski Dol–Pernica–(Maribor)–Malečnik–Spodnji Duplek	6 h 45 min	28 km
3	Spodnji Duplek–Dvorjane–Vurberk–Ptuj	4 h 45 min	19 km
4	Ptuj–Videm pri Ptuj–Podlehnik–Ptujška Gora	8 h 45 min	32 km
5	Ptujška Gora–Jelovice–Bukovje–Rudijev dom (Donačka gora)–Rogatec–Rogaška Slatina	7 h	28 km
6	Rogaška Slatina–Sv. Ema–(Spodnje Tinsko)–Podčetrtek–(Slake)–Olimje	5 h 30 min	24 km
7	Olimje–Virštanj–Buče–Bistrica ob Sotli	5 h 30 min	22 km
Rudijev dom (Donačka gora)–Bistrica ob Sotli			56 km
SKUPAJ VARIANTA 1			174 km

VARIANTA 3 5 etap / 124 km (141 km):			
ETAPA	RELACIJA	ČAS HOJE	DOLŽINA POTI
1	Trate–Zgornja Velka–Šentilj v Slovenskih goricah	6 h 15 min	21 km
2	Šentilj v Slovenskih goricah–Jareninski Dol–Pernica–(Maribor)–Malečnik–Spodnji Duplek	6 h 45 min	28 km
3	Spodnji Duplek–Dvorjane–Vurberk–Ptuj	4 h 45 min	19 km
4	Ptuj–Videm pri Ptuj–Podlehnik–Ptujška Gora	8 h 45 min	32 km
5	Ptujška Gora–Jelovice–Bukovje–Žetale–Gruškovje–Sveti Avguštin–(Zgornji Leskovec)	7 h (11 h)	24 km (41 km)
Bukovje–Zgornji Leskovec			29 km
SKUPAJ VARIANTA 3			124 km (141 km)

VARIANTA 4 3 ali 4 etape, 74 km ali 99 km			
ETAPA	RELACIJA	ČAS HOJE	DOLŽINA POTI
1	Gornja Radgona–Rodmošci–Negova–Sv. Trojica v Slovenskih goricah	6 h	23 km
2	Sv. Trojica v Slovenskih goricah–Vitomarci–Juršinci–Polenšak–Gorišnica	9 h	34 km
3	Gorišnica–Formin–Borl–Zavrč	4 h	17 km
4	Zavrč–Drenovec–Turški Vrh–Korenjak–Paradiž–Skorišnjak–Zgornji Leskovec	8 h	25 km
SKUPAJ VARIANTA 4			99 km